

Frederiksberg har skabt et dejligt hjørne til store børn

Fritidsklubben Tempeltræet, der hører til Skolen ved Bülowsvej, har fået rejst et prægtigt hjørnehus. I samarbejde med Primus Arkitekter har klubben fået gode rammer, der virkelig også klæder gaden.

ARKITEKTUR

KARSTEN R.S. IFVERSEN

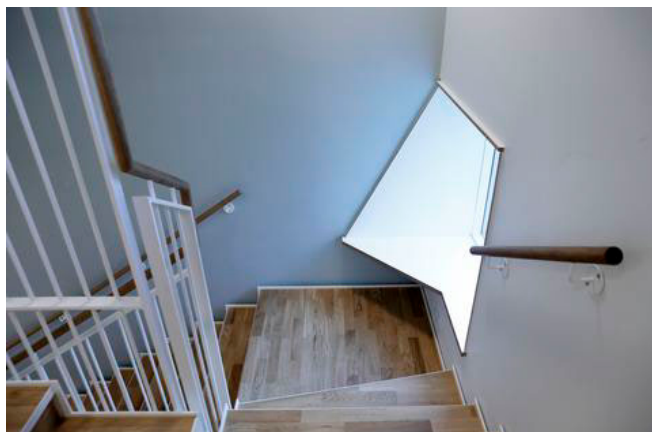

Tempeltræet. Fritidsklub til Skolen ved Bülowsvej. Fuglevangsvej 8A. Bygherre: Frederiksberg Kommune. Arkitekt: Primus. Ingeniør: Okholm. Landskab: Sted By- og Landskabsarkitekter. Størrelse: 930 m². Byggesum 23 mio. kr.

Der er overskud på Frederiksberg. Det tænker jeg, da jeg ser den nye tårnvilla til Skolen ved Bülowsvej. Her har kommunen rejst en fritidsklub for 4-7. klassetrin med alt, hvad man kan drømme om i den alder. Ikke mindst gode faglokaler, tilsyneladende indrettet af dedikerede pædagoger:

Et veludstyret musikrum med bandplakater på væggen, et tekstilværksted, hvor man kan lave egne print på T-shirts, et digitalt værksted, hvor et skummelt dødningshoved viser, at man kan arbejde med avanceret 3D-design og -print, et multirum, hvor der er lagt yogamåtter ud, og så en tilsyneladende seriøs gamerafdeling, hvor computerne har forladt det ellers dedikerede serverrum og

er kommet ind ved siden af skærmene af hensyn til hastigheden. Millisekunders forsinkelse i skærmsignalet kan nemlig være forskel på liv og død, når man spiller skydespil. Og så er der selvfølgelig det obligatoriske storkøkken og en gårdterrasse til ungerne, mens personalets rum på tredje sal har en eksklusiv, begrønnet balkon. Det ligner et sted, hvor det både er rart at være elev og ansat. Nå ja, plads er her måske ikke så meget af. Ingen store grønne græsplæner at spille bold og løbe på. Vi er midt i den tætte by, hvor træerne ikke vokser ind i himlen. Men nogle huse gør.

En tilpasningsøvelse

Alle funktioner er passet ind i fem etager på en lille skæv hjørnegrund. Facaderne mødes ikke i en ret vinkel, og takket være det bløde hjørne er væggene indenfor heller ikke helt parallelle. Sammen med en god dæmpning i lofterne er det medvirkende til en behagelig akustik.

Grunden har ikke tidligere har været bebygget, men lå som en lille grøn åbning i en

store karré, der rummer beboelse og Skolen ved Bülowsvej.

Arkitektonisk er hjørnehuset en tilpasningsøvelse til de eksisterende huse. Til den ene side en gul murstensbebyggelse, hvis facade med tilbagetrækninger er opdelt i lodrette sektioner. En gesims i nybyggeriet fortsætter taglinjen og færdiggør den 'manglende' del af naboens sidste sektion og går så lidt over midtvejs på facaden en etage ned for at løbe rundt om hjørnet og møde taghøjden på den anden side.

Over dette står de to øverste etager som et tårn på bygningen med et afrundet hjørne mod gadekrydset, et motiv, der gentages i stueetagen. Det giver en bygningskrop med mange forskydninger ind og ud og op og ned, en kompliceret facade med store vinduer i skiftende størrelser. Med varierede forbandter i skalmuringen – huset er bygget i træ med mursten udenpå – kunne det sammen give et rodet indtryk, men den gule tegl, der anvendes overalt, fæstner tilpas ro til bygningen og knytter den an til naboen. Selv om der er tale om et *in-fill* på en hjør-

RUNDT OM HJØRNET. Huset er fint klædt på med tegl i skiftende forbandt og afrundede hjørner. På den store fordelings-trappe indeni er der siddepladser, blandt andet denne hvide vinduesniche, der skærer sig ind i bagvæggens diskret blå farve.

Foto: Jens Dressling

negrund, så er det den solitære frederiksbervilla, der har været motiv for udviklingen af huset. Udadtill kommer det noget stiliseret til udtryk i en grøn forhøje i form af et eksisterende og flere nyplantede træer, en grøn baghave i gårdrummet og en grøn balkon. Indadtill er villaideen mere genkendelig i form af en central 'pragtrappe'.

Sløjfen på arkitekturen

De fine fagrum med høje paneler er nemlig fordelt rundt om det store centrale trapperum, der er beklædt med egeparket. Men trappen kan mere end i de fleste villaer.

På hver etage glider de nederste trappe-trin ud i siddeafsnit, og på reposerne kan man sidde i indbyggede nicher i hjørnerne. Nogle er tilmed indrettet i en vindueskarm. Alle steder er der stik, så man kan oplade. Men det er ellers her, man sætter sig hen for socialt set at trække stikket og være lidt alene. Men det foregår på en måde, så man samtidig er synlig for alle, der passerer. De mest private rum i bygningen er samtidig de mest eksponerede.

Således også øverst oppe i krea-rummet med det store buede vindue, der er husets dyreste bygningsdel. Herligt, at man har bestemt det buede termoglas, for det er dette vindue, der bliver sløjfen på arkitekturen. Det binder simpelthen stedet og arkitekturens bevægelse sammen. Heroppe sidder man så og kigger ud over tagene med byen for sine fødder.

Jeg kan ikke tro andet, end at disse rammer er et ganske inspirerende sted at gå i klub.

karsten.ifversen@pol.dk